

KİTAP ANALİZİ

Beyza AKKOYUN*

1-KİTAP DEĞERLENDİRMESİ

Kitap Adı: Zorunlu Göç Deneyimi ve Toplumsal Bütünleşme: Kavramlar, Modeller ve Uygulamalar ile Türkiye

Yazarlar: Ahmet İÇDUYGU, Saime ÖZÇÜRÜMEZ

Yayınevi: İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları

Basım Yılı:2020

2-İÇERİK DEĞERLENDİRMESİ

“Zorunlu Göç Deneyimi ve Toplumsal Bütünleşme: Kavramlar, Modeller ve Uygulamalar ile Türkiye” başlığını taşıyan kitap toplam yedi bölümden oluşmaktadır. Kitabın giriş bölümünde Türkiye’ye gelen Suriyelilerin korunması ve yerleştirilmesine ilişkin hayata geçirilen politikalar ve yasal düzenlemelere değinilmiştir. Bu bölümde başta geçici oldukları gözüyle bakılan göçmenlere yönelik insani yardım mantığıyla hareket edildiğini belirten yazarlar, söz konusu kişilerin ülkede kalıcı hale gelmesiyle göç yönetiminin uyum ve bütünleştirme mantığı çerçevesinde yeniden düzenlendiğini vurgulamışlardır.

Kitabın birinci bölümünde diğer bölümlerin açıklanmasını kolaylaştıracak kavramlara yer verilmiş olup özellikle “sosyal uyum” ve “toplumsal bütünleşme” kavramları üzerinde durulmuştur. Ayrıca bu bölümde 2011-2019 yılları arasında hayata geçirilen projeler aktarılmıştır. İkinci bölümde ise göçmenlerin çalışma hayatına uyum sağlamalarını kolaylaştırmaya yönelik faaliyetler yer almaktadır. Yazarlar bu bölümde farklı bir topluma dâhil olan göçmen bireylerin istihdama katılma süreçlerinde sivil toplum kuruluşlarının başrol oynadığını ifade etmişlerdir. Bununla göçmenlerin sosyal uyum ve toplumsal bütünleşme süreçlerini sorunsuz olarak tamamlamaları amaçlanmıştır. Ayrıca bu bölümde göçmenlerin ekonomik özgürlüklerini kazanmalarında meslek edinme kurslarının önemi de değerlendirilmiştir. Kitabın üçüncü bölümünde göçmen bireylerin eğitime erişim süreçleri ele alınmıştır. Burada özellikle dil ve meslek edindirme eğitimlerine ağırlık verilmiştir. Genç neslin bu sürece ayak uydurabilmesi için yerli akranlarıyla bir arada eğitim görmeleri gerektiğinin altı çizilmiştir. Eğitim olanaklarının geçici barınma merkezlerinin yanı sıra şehir merkezlerinde yaşayan göçmen çocuklara ulaşabilmesi amacıyla birçok proje yürütülmüştür. Bu bölümün sonlarına doğru eğitime erişim sağlayamayan göçmen çocukların zorla iş hayatına dâhil olmalarına ve bu bağlamda ülkede artan çocuk işçi oranlarına değinilmiştir.

Dördüncü bölümde ise göçmen bireylerin sağlık sistemine erişimleri hususunda yürütülen projelerden bahsedilmiştir. Sağlık sektörü yüksek maliyetli olduğundan sivil toplum kuruluşlarının bu alanda yürüttükleri plan ve projeler yeterli gelmemektedir. Dolayısıyla bu alanda devlet başrodedir. Bu bölümde sağlık sektöründe dil bariyerlerinin aşılmasının önem arz ettiği vurgulanmıştır. Beşinci bölümde göçmenlerin barınma ihtiyaçlarına yer verilerek başta geçici oldukları gözüyle bakılan göçmenlerin kamplara yerleştirilmesine ve bu bağlamda Güneydoğu Anadolu çevresinde kamp kültürü oluşturulmasına değinilmiştir. Fakat göçmenlerin kalıcı hale gelmesi kamp alanlarının yetersiz kalmasına neden olmuştur. Böylece

---

* Trakya Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü Üçüncü Sınıf Öğrencisi

göçmenlerin şehirlere yerleştirilmesinin önü açılmıştır. Son olarak altıncı bölümde yazarlar, yerel yönetimlerin göç idaresine ilişkin tutumlarını değerlendirmişlerdir. Bu bölümde yerel yönetimler tarafından izlenen iki politikaya yer verilmiştir. “Eşgüdümlü Yayılmış Küçük Çalışma Ağları” modelinde Sultanbeyli Belediyesi olumlu bir örnek olarak ele alınırken “Bütünleşik Dünya Küçük Çalışma Ağları” modelinde Gaziantep Büyükşehir Belediyesi olumsuz bir örnek olarak aktarılmıştır. Kitabın sonuç bölümünde ise yazarlar bölümlerde ortaya koyulan tüm verileri değerlendirerek çalışmayı sonlandırmışlardır.